

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות
משנים קדמוניות מרבנו
הקדוש רבי נחמן מברסלב
זי"ע א
המעשה עם הבחינות

מעשה י"ב
מבעל תפילה (7)
גליון 130

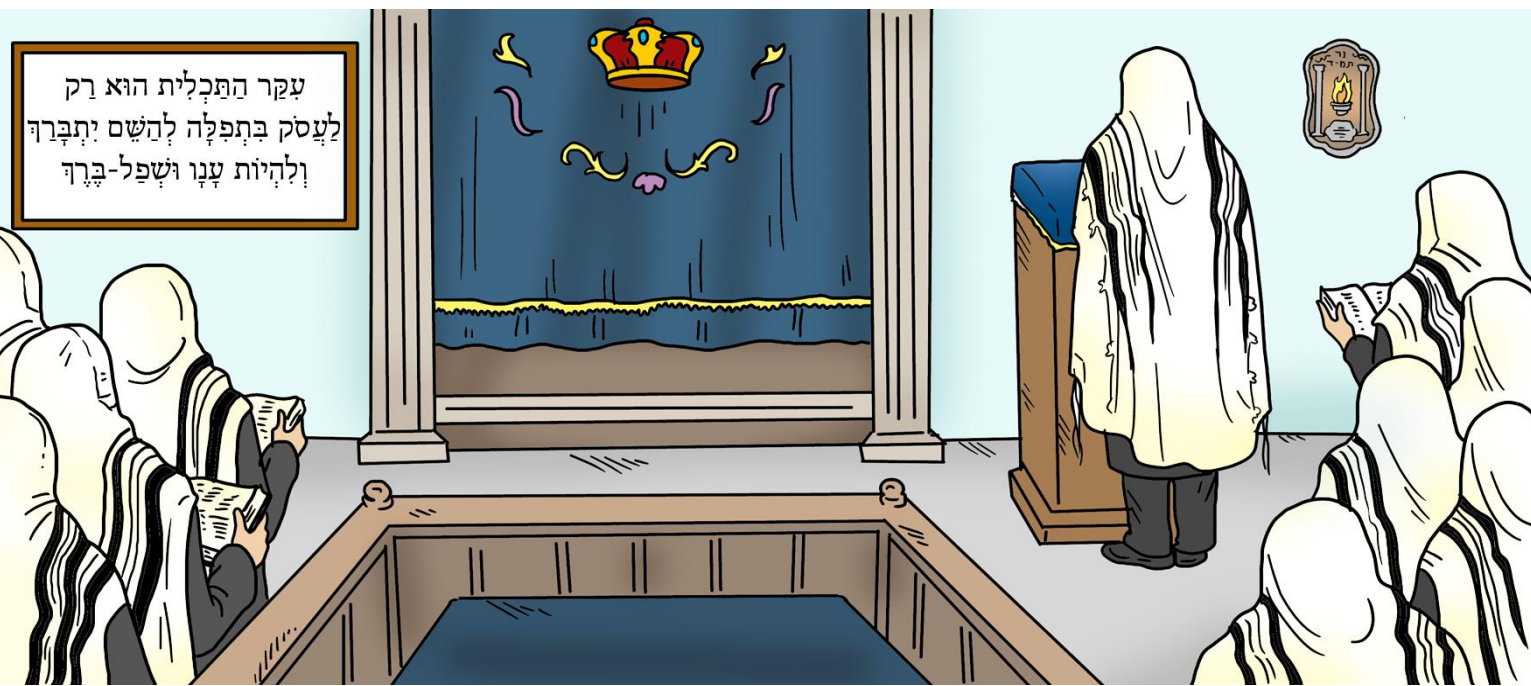
שבת שלום, קוראים יקרים!

"ודברו יחד הבעל-תפלה עם הגבור" ... הנה נפגשו הבעל תפלה הקדוש, עם הגבור של המלך, "והיה ביניהם שמחות גדולות מאד מאד על שזכו להתועד יחד". חשוב לזכור שכל מטרתו והלוכו של הבעל תפלה אל הגבור היה בשליחות של המדינה שנפלו בתאות ממון, כי הבעל תפלה כל רצונו ומגמתו הטהורה הוא רק לקרב בני אדם לה' יתברך! ואפלו לחפש את אנשי המלך. שזה בודאי דבר גדול, לא היה ענינו. רק כשראה שיכול על ידי זה לתקן את אנשי המדינה של עשירות, הלך לפגש את הגבור, כמו שאמר רבנו ז"ל על עצמו: "אני אין לי מה לעשות בזה העולם כלל, כי בשבילי איני צריך לעשות כלל רק באתי להעולם לקרב נפשות ישראל להשם יתברך" (חיי מוהר"ן ש"ז).

ואנו רואים שעל ידי שרחם הבעל תפלה על אלו שנפלו בתאות ממון, ורצה לעסק בתקונם, על ידי זה זכה אחר כך למצא את הגבור וגם את כל אנשי המלך ולהביא את העולם לתקונו. זה הסוד של הבעל תפלה, שאם נזכה ללמוד ממנו ולילך בדרכו נוכל גם אנחנו כל אחד ואחד לפעל דברים גדולים בעולם, כל אחד לפי ענינו. כי לבעל תפלה הקדוש

היה רצון אחד חזק שבשביל זה מסר נפשו: רק לקרב את נשמות ישראל לאביהם שבשמים! "כל עקר פונתו כשהיה מדבר עם בני-אדם, היה רק לזה לקרב להשם יתברך כנ"ל, כי כל פונתו היה רק זאת".

וכן מי שרוצה ללכת בדרך של הבעל תפלה, צריך גם כן ללכת עם רצון קדוש זה, שזו תהיה המטרה שלו בחיים. כמו שמוהרנ"ת כותב בלקוטי הלכות (גרים, הלכה ג) "נמצא שכל אדם מישראל חובה מטל עליו בזה לזכות גם אחרים בתשובה ולקרב נפשות לעבודת הש"י". אצל רבנו ז"ל לקרב בני אדם לה' יתברך זה לא ענין של פשרון או הנהגה טובה, זה "חובה מטל עליו", זה היסוד והעקר של כל דברי רבנו ותלמידיו ז"ל. אך פאן מתעוררות הרבה שאלות, איך אני יכול לקרב אחרים? ואיך עושים את זה? הרי אני בעצמי צריך להתקרב עדין... - אנו מאמינים שכל דברי רבנו ז"ל היא לא בשמים כי אם בפיה ובלבכה לעשותו, וכל אחד ואחד, מכל מקום שהוא יכול לקיים. על כן בודאי כל אחד יכול לזכות לזה, להיות מאנשי הבעל תפלה שמקורבים גם הם בני אדם לעבודת ה', ובעזרת ה' נמשיך להרחיב בענין זה בשבוע הבא...

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה יב - מ'בעל-תפלה' (7) שספרה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

שאל לו הבעל-תפלה: ומה ענין גבורתו של זה הגבור הנ"ל, שהוא המלך שלכם. השיב לו: היות שמדינה אחת לא רצו להכניע עצמן תחתיו, ולקח הגבור הזה תחרב שיש לו, והחרב שלו יש לה ג' כחות: כשמגביהין אותה בורחין כל שרי החילים וכו' (הינו שלשה כחות המבארים למעלה).

כששמע זאת הבעל-תפלה, הבין שזהו בודאי הגבור של המלך הנ"ל. ובקש הבעל-תפלה, אם אפשר שיתראה פנים עם זה הגבור שהוא המלך שלהם. השיבו לו, שיודיעו הדבר להגבור וישאלו אותו אם יתן רשות, (שקורין מעלדיווין). והלכו ושאלו אותו, ונתן רשות שיבוא אליו.

כשבא הבעל-תפלה אל הגבור, הכירו זה את זה, והיה ביניהם שמחות גדולות מאד מאד על שזכו להתועד יחד. והיה ביניהם שמחות ובכיות, כי זכרו את המלך ואנשיו ובכו על זה, על-כן היה ביניהם שמחות ובכיות.

ודברו יחד הבעל-תפלה עם הגבור איך נתגלגלו ובאו לכאן. וספר הגבור להבעל-תפלה, שמאז שהיה הרוח-סערה הנ"ל, שאז נתפזרו כלם כנ"ל, אז כשחזר ממקום שעלה לשם לחדש כחו כנ"ל, כשחזר ולא מצא את המלך עם כל האנשים שלו הנ"ל, אז הלך באשר הלך,

ועבר על כל האנשים הנ"ל, הינו שהבין שהיה במקום כלם, הינו שעבר באיזה מקום, והבין ששם הוא בודאי המלך, אך לא היה יכול לבקשו ולמצאו; וכן עבר במקום אחר, שהבין ששם היא המלכה, אך לא היה יכול לבקשה ולמצאה. וכן עבר על כל האנשים הנ"ל, אך אותה לא עברתי (הינו שהגבור לא עבר על מקום שהיה שם הבעל-תפלה).

ענה ואמר הבעל-תפלה: אני עברתי על מקום כלם וגם על מקום שלך (הינו שהבעל-תפלה עבר גם על מקום הגבור), כי הייתי

וספר לו שהם (הינו אלו הגבורים שנתחברו עם הגבור הנ"ל) הם מן הכת של בעלי האיברים, שקבלו עליהם למלך בעל איברים כנ"ל.

ויהי היום, והלכו מחנה אחת מהם עם העגלות שהולכין אחרי המחנה, (שקורין איבאז), שמוליכין אחריהם מאכל ומשתה וכיוצא. ואלו הבעלי איברים היתה בודאי אמתן מטלת על הבריות, כי היו אנשים גדולים וגבורים, ובודאי מי שפגע בהם נטה מהם מן הדרך.

ויהי כאשר הלכו המחנה הנ"ל, בא כנגדם גבור אחד (והוא הגבור הנ"ל, שהולך עתה עמהם כנ"ל), והגבור הזה כשבא כנגד המחנה לא נטה מן הדרך, ונכנס בתוך המחנה ופזר אותם לכאן ולכאן, ונתיראו אנשי המחנה מלפניו. והוא נכנס לתוך העגלות הנ"ל שהולכין אחרי המחנה ואכל כל מה שהיה שם. ונפלא הדבר בעיניהם מאד מאד (על גדל גבורתו, שלא היה מתירא מן המחנה כלל, ונכנס בתוכם ואכל כל מה שהיה על העגלות כנ"ל).

ותכף ומיד נפלו לפניו ואמרו לו: יחי המלך. כי ידעו שגבור כזה בודאי ראוי למלך, לפי דעתם שעקר התכלית הוא מי שהוא בעל איברים כנ"ל, ובודאי ימחל לו המלך את המלוכה, מאחר שנמצא גבור בעל איברים כזה, כי לו ראוי המלוכה. וכן הוה, שנתקבל (זה הגבור הנ"ל שבא כנגדם) למלך על הכת הזאת (שנחקר אצלם שעקר הוא בעל איברים כנ"ל).

והוא הוא הגבור שאנו הולכין עתה עמו לכבש העולם. והוא אומר (הינו זה הגבור שנעשה עתה מלך עליהם), שיש לו בזה כונה אחרת במה שהוא הולך לכבש את העולם, כי אין פונתו כלל לזה שיהיה העולם כבוש תחתיו, רק שיש לו כונה אחרת בזה (כל זה הם דברי אחד מהגבורים, שספר כל זה להבעל-תפלה, ששאל לו איך נתחברו עם הגבור כנ"ל, השיב לו כל זה).

עובר במקום אחד וראיתי שעומד פתח המלך, והבנתי שפאן יש בודאי המלך, אף לא הייתי יכול לבקשו ולמצאו.

וכן הלכתי יותר ועברתי על ים של דם, והבנתי שזה הים נעשה בודאי מהדמעות של המלכה, שהיא בוכה על כל הנ"ל, ובודאי המלכה היא כפאן, אף לא היה אפשר לבקשה ולמצאה.

וכן עברתי על ים של חלב, והבנתי שזה הים נעשה בודאי מהחלב של הפתמלכה, שנאבד בנה כנ"ל, והיה דוחק אותה רבוי החלב, ומזה נעשה הים הזה של חלב; ובודאי בכפאן היא הפתמלכה, אף לא היה אפשר לבקשה ולמצאה.

וכן עברתי יותר, וראיתי שהיו מנחים השערות של זהב של התינוק הנ"ל, ולא לקחתי מהם כלל; וידעתי שפאן הוא בודאי התינוק הנ"ל, אף לא היה אפשר לבקשו ולמצאו.

וכן עברתי יותר, והייתי עובר על ים של יין, וידעתי שזה הים נעשה בודאי מהדבורים של המליץ, שהוא עומד ומדבר תנחומין לפני המלך והמלכה, ואחר כך הוא חוזר פניו ומדבר תנחומין להבתמלכה, ומאלו הדבורים נעשה הים של יין (כמו שכתוב (שיר השירים ז): "וחכף כנין הטוב"); אף לא הייתי יכול למצאו.

וכן עברתי יותר, וראיתי שעומד אבן שחקוק עליו תמונת היד הנ"ל עם שרטוטיו, והבנתי שפאן הוא בודאי החכם (של המלך הנ"ל), והוא חקק לו תמונת היד על האבן, אף לא היה אפשר למצאו.

וכן עברתי יותר, וראיתי שעומד מסדר על הר אחד השלחנות של זהב (ותקרידענצין) ושאר אוצרות המלך, והבנתי שפאן הוא בודאי הממנה על האוצרות (של המלך הנ"ל), אף לא היה אפשר למצאו.

השיב הגבור: גם אני עברתי על כל המקומות הללו, ואני לקחתי מן השערות של זהב של התינוק הנ"ל, כי לקחתי שבועה שערות שיש להם כל מיני גונין, והם

יקרים אצלי מאד. והייתי יושב במקום שישבתי, והייתי מחיה עצמי במה שאפשר, בעשבים וכיוצא, עד שלא היה לי שום דבר להחיות עצמי, והלכתי באשר אלך. וכאשר הלכתי ממקומי הנ"ל, שכחתי את הקשת שלי שם.

השיב הפעליתפלה: אני ראיתי את הקשת הזה, וידעתי שבודאי הוא קשת שלך, אף לא הייתי יכול למצאו אותה. וספר יותר הגבור להפעליתפלה, שכשהלך משם, הייתי הולך ובא עד שפגעתי בהמחנה הנ"ל ונכנסתי לתוכם, כי הייתי רעב מאד, והייתי רוצה לאכל, ותכף פשנכנסתי לתוכם קבלו אותי למלך עליהם כנ"ל.

ועתה אני הולך לכפש העולם, וכוננתי, אולי אוכל למצוא את המלך עם האנשים שלו הנ"ל.

ודבר הפעליתפלה עם הגבור: מה עושים עם האנשים הללו, דהינו בני המדינה הנ"ל שנפלו בתאות ממון כל-כף, עד שבאו לשטותים כאלו, שבעלי הממון הם אלהות אצלם, ושאר עניני שטות שיש לבני מדינה זאת.

ענה ואמר הגבור להפעליתפלה, ששמע מהמלך, שמפל התאוות אפשר להוציא את מי שנפל לתוכם, אף מי שנופל לתאנה זו של ממון, אי אפשר בשום אופן להוציאו משם, ובודאי לא תפעל כלל אצלם, כי אי אפשר להוציאם מזה כלל.

רק ששמע מהמלך, שעל ידי הדרך שיש להחרב הנ"ל שממש קבל גבורתו כנ"ל, על ידי זה יכולים להוציא מתאנה הזאת של ממון את מי שנפל ונשקע בתוכה. וישבו יחד איזה זמן הגבור עם הפעליתפלה.

ועל ענין הנ"ל של בני המדינה הנ"ל, שבקשו מהבעל-תפלה שיצא אל הגבור בשבילם כנ"ל, הרחיבו הזמן, הינו שהפעליתפלה פעל אצל הגבור להרחיב להם הזמן לבני המדינה, ונתן להם ארכא איזה זמן. ומסרו סימנים זה לזה, הינו הגבור והפעליתפלה מסרו סימנים זה לזה, כדי שיוכלו לידע אחד מחברו, והלך לו הפעליתפלה לדרך.

שם _____
טלפון _____
עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות

מעשה י"ב (7) - מבעל תפילה

- כי עבר על ים של חלב והבין שזה מהחלב של הבת מלכה
- כי עבר ליד הגבור והבין שכנראה זוגתו הבת מלכה נמצאת לידו
- י. איך הבין הבעל תפילה היכן נמצא התינוק?
- כי ראה שמונחים השערות של זהב של התינוק
- כי עבר על ים של חלב והבין שזה מהחלב של התינוק,
- כי עבר ליד הגבור והבין שכנראה בנו התינוק נמצא לידו
- יא. איך הבין הבעל תפילה היכן נמצא המליץ?
- כי עבר על ים של דם, והבין שזה נעשה מהדמעות של המליץ
- כי עבר על ים של יין והבין שזה נעשה מהדיבורים של המליץ
- שתי התשובות נכונות
- יב. איך הבין הבעל תפילה היכן נמצא החכם?
- כי ראה את היד של המלך הנ"ל
- כי ראה אבן שחוקק עליו תמונת היד
- לא ידע היכן הוא נמצא
- יג. איך הבין הבעל תפילה היכן נמצא הממונה על האוצרות של המלך?
- כי ראה שעומד מסודר על הר אחד, השולחנות של זהב והקרידענצין ושאר אוצרות המלך
- כי ראה שמונחים השערות של זהב
- שתי התשובות נכונות
- יד. האם הבעל תפילה והגבור לקחו מהשערות של התינוק, וכמה?
- הבעל תפילה לקח שבעה, הגבור לא לקח כלל
- הגבור לקח שתיים, הבעל תפילה לקח חמש
- הגבור לקח שבעה, הבעל תפילה לא לקח
- טו. איזה חפץ של הגבור ראה הבעל תפילה?
- החרב
- הקשת
- שתי התשובות נכונות
- טז. מה אמר הגבור לבעל תפילה איך אפשר להוציא את בני המדינה של עשירות מתאוות ממון?
- א"א להוציאם כלל מתאוות ממון
- על ידי הדרך שיש להחרב הנ"ל יכולים להוציא מתאוה זו
- יצאו מתאוות ממון בכוחות עצמם

- א. מאיזה כת היו האנשים של הגבור?
- מהכת שאמרו שהתכלית היא רציחה
- מהכת שאמרו שהתכלית היא לגדל איברים
- שתי התשובות נכונות
- ב. אלת זכות: אלה הלק הגבור ואנשיו לכבוש את העולם?
- כי רוצה שיהיה העולם כבוש תחתיו
- כי רוצה להראות לכל העולם שהוא גבור
- כי רוצה להראות לכל העולם שהוא גבור
- ג. למה הבעל תפילה והגבור שמחו ובכו כשנפגשו?
- שמחו, על זה שזכו להתוועד יחד, ובכו על זה שנוכרו בשאר אנשי המלך
- בכו, על זה שהתוועדו יחד, ושמחו על זה שנוכרו בשאר אנשי המלך
- שמחו על זה שהגבור נעשה מלך, ובכו על זה שהמדינה של עשירות לא נכנעו
- ד. האם הגבור והבעל תפילה מצאו את אנשי המלך?
- עברו על מקומם והבינו שהם שם, ומצאו אותם
- לא עברו כלל על מקומם
- עברו על מקומם והבינו שהם שם, אך לא מצאו אותם
- ה. על איזה מאנשי המלך, לא עבר הגבור כלל?
- על מקום המלך בעצמו
- על מקום הבעל תפילה
- עבר על כל המקומות של כל אנשי המלך
- ו. על איזה מאנשי המלך לא עבר הבעל תפילה?
- על מקום הגבור
- על מקום המלך בעצמו
- עבר על כל המקומות של כל אנשי המלך
- ז. איך הבין הבעל תפילה היכן נמצא המלך?
- לא ידע היכן הוא
- כי ראה שם כסא של המלך
- כי ראה שם שעומד כתר המלך
- ח. איך הבין הבעל תפילה היכן נמצאת המלכה?
- כי ראה שם שעומד כתר המלך, והבין שהמלכה נמצאת לידו
- כי עבר על ים של דם, והבין שזה נעשה מהדמעות של המלכה
- כי עבר על ים של חלב והבין שזה מהמלכה
- ט. איך הבין הבעל תפילה היכן נמצאה הבת מלכה?
- כי עבר על ים של דם, והבין שזה נעשה מהדמעות של הבת מלכה

בהצלחה!!!

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך